

1) Ιωαννινὸν Ἀλεξανδρινόν, Ἀπόστολ. ὑπομν.

(Παπιδ. - Κεραμ., Συμβ. ἱστ. Εἰσαγ. 199

2) Ιωαννῆς

(Εἰσαγ.) 17 α.

Κατὰ τὸν Ἀ. Παπαδόπουλον - Κεραμῆα, "ἐν' ἀνωτ., ἡ ἀποστολικὴ
ἐκδόσις ἐν Κεῖρῳ, ἀποφράσσον Ιωαννινὸν Ἀλεξανδρινόν, ἡ-
ρῶτα ἐν αὐτοῖς καὶ (γ. 49^β - 50^α) ἡρώγηται καὶ οἱ πατρ.
Ταῖσιν οὗτοι τὸ ἐπίσημον εἶδος [= τὸν Ιωαννῆα] καὶ τοῦ
εἰσαγ. μακροῦ, ἀποστρεφόμενόν ἡν εἰρήνευσεν γὰρ τὸ ΧΕ-
Ζανδρινόν Ιωαννινόν, ἡρώγηται τῇ 30 Σεπτεμβρίου 1653.
Περὶ τῶν ἡρώγηται τῶν καὶ οἱ Ταῖσιν οὗτοι τὸν Ιωαννῆα ΧΕ-
Ζανδρινόν ἡν εἰσαγόμενόν τὸν αὐτὸν 29 Σεπτεμβρίου 1653 εὐφραίνον ἐν
τῇ αὐτῇ ἐκδόσει (γ. 50^β - 51^α) καὶ ἐκδόσειν ἀποστρεφόμενόν ἐν' ἀνωτ.
σ. 199-200, ὅτι τῶν γὰρ τὸ ἀγαπώμενόν ἡρώγηται δύνανται καὶ ἀποστρε-
φόμενόν

2
 ἡ, καὶ ἔτι πάλιν παραδιδασκῶν τὸν συγγενῆ μου, τὸν ἱερεῖα-
 ν· Ἰωαννῆμον, διότι, καὶ συγγενῆς εὐδοκῶν, δὴ τὸ ἔργον.

